

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 3Co/50/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8219201518
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 03. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Šofranková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2026:8219201518.2

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Šofrankovej JUDr. a členov senátu JUDr. Mariany Muránskej a JUDr. Martina Barana v spore žalobcu: T. O. F., nar. XX.XX.XXXX, bytom K. XX, XXX XX I., právne zastúpený: JUDr. Peter Harakály, advokát, so sídlom Mlynská 28, 040 01 Košice, proti žalovanej: UNIQA pojišťovna, a.s., so sídlom Evropská 810/136, 160 00 Praha 6, IČO: 49 240 480, vykonávajúca podnikateľskú činnosť v Slovenskej republike prostredníctvom svojej organizačnej zložky UNIQA pojišťovna, a.s., pobočka poisťovne z iného členského štátu, so sídlom Krasovského 3986/15, 851 01 Bratislava - mestská časť Petržalka, IČO: 53 812 948, právne zastúpený: PRK Partners s.r.o., so sídlom Hurbanovo námestie 3, 811 06 Bratislava, IČO: 35 978 643, o náhradu škody z ublíženia na zdraví, o odvolaní žalobcu a žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Bardejov č. k. 5C/24/2019- 448 zo dňa 08.06.2022, takto jednohlasne

rozhodol:

Zrušuje rozsudok vo výroku III. a IV. a vec vracia súdu prvej inštancie v rozsahu zrušenia na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Bardejov (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo „súd“) napadnutým rozsudkom rozhodol, cit. :

„I. Konanie v časti o zaplatenie náhrady škody z titulu bolestného vo výške 12.838,50 Eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 12.295,50 Eur od 27.11.2019, zo sumy 543,00 Eur od 01.07.2019 do zaplatenia, z titulu sťaženia spoločenského uplatnenia vo výške 41.520,60 Eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 8.937,60 Eur od 27.11.2019, zo sumy 20.115,00 Eur od 01.07.2019 do zaplatenia, zo sumy 12.156,00 Eur od 07.12.2019 do zaplatenia, z titulu zvýšenia sťaženia spoločenského uplatnenia vo výške 16.135,00 Eur z a s t a v u j e .

II. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi náhradu škody z titulu bolestného sumu 3.623,30 Eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 3.623,30 Eur od 01.07.2019 do zaplatenia, z titulu sťaženie spoločenského uplatnenia sumu 45.555,05 Eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 24.889,85 Eur od 01.07.2019 do zaplatenia, zo sumy 20.665,20 Eur od 07.12.2019 do zaplatenia, zo sumy 21.233,10 Eur od 01.07.2019 do 26.11.2019, z titulu zvýšenia sťaženia spoločenského uplatnenia sumu 8.173,89 Eur, všetko v lehote do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

III. V prevyšujúcej časti žalobu z a m i e t a .

IV. Žalobcovi p r i z n á v a voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 26,92 %, o výške ktorých rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.“

2. Vykonaným dokazovaním mal prvoinštančný súd za preukázané, že žalobca je poškodeným v súvislosti s dopravnou nehodou zo dňa XX.XX.XXXX a zároveň, že zodpovednosť za škodu spôsobenú mu v súvislosti s predmetnou dopravnou nehodou má podľa § 420 Občianskeho zákonníka vodič osobného motorového vozidla (na základe rozsudku Okresného súdu Bardejov zo dňa 22.11.2018 sp. zn. 2T/3/2017 bol vodič M. T. V. uznaný vinným zo spáchania prečinu ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, 2 písm. a) Trestného zákona) a podľa § 427 Občianskeho zákonníka prevádzkovateľ motorového vozidla. Nebolo sporným medzi stranami, že prevádzkovateľ motorového vozidla mal v čase dopravnej nehody uzavretú so žalovanou zmluvu o poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla v zmysle zákona o zmluvnom poistení. Podanou žalobou si žalobca postupom podľa § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z. z. uplatnil nárok na náhradu škody priamo proti poisťovateľovi, t. j. žalovanej. Svoj nárok na náhradu škody z titulu bolestného odvodzoval od lekárskeho posudku o bolestnom zo dňa XX.XX.XXXX vypracovaným M.. I. na XXXX bodov; z titulu sťaženia spoločenského uplatnenia od lekárskeho posudku o sťaženie spoločenského uplatnenia zo dňa XX.XX.XXXX vypracovaným M.. I. na XXXX bodov a od lekárskeho posudku o sťaženie spoločenského uplatnenia zo dňa XX.XX.XXXX vypracovaným M.. V. R. na XXXX bodov. Keďže žalovaná v konaní rozporovala závery všetkých troch lekárskeho posudkov, súd prvej inštancie na jej návrh nariadil znalecké dokazovanie znaleckou organizáciou L. Q. znalecká organizácia, s. r. o. C., ktorá predložila znalecký posudok číslo XX/XXXX zo dňa XX.XX.XXXX. V zmysle záverov tohto posudku bolo žalobcovi stanovené bodové ohodnotenie bolestného v celkovej výške XXXX bodov a sťaženie spoločenského uplatnenia v celkovej výške XXXX,X bodov. Po vypracovaní znaleckého posudku znaleckou organizáciou, žalobca pristúpil k čiastočnému späťvzatiu žaloby, keďže v podanej žalobe vychádzal z hodnoty bodu 19,08 eur (rok 2018), avšak pri položkách, kde došlo k ustáleniu zdravotného stavu v roku 2016 bolo potrebné vychádzať z hodnoty bodu 17,66 eur. Zároveň žalobca rozšíril žalobu o položky, ktoré neboli zohľadnené v lekárskom posudku M.. I., a to ohľadne položky 239 - 35 bodov, položky 239 - 35 bodov, pri ktorých došlo k ustáleniu zdravotného stavu v roku 2017 (hodnota bodu 18,24 eur), položka 198d - 180 bodov, položka 239 - 35 bodov, položka 238 - 10 bodov, pri ktorých došlo k ustáleniu zdravotného stavu v roku 2019 (hodnota bodu 20,26 eur). Prvoinštančný súd uvedené rozšírenie žaloby postupom podľa § 139 a nasl. CSP pripustil uznesením vyhláseným na pojednávaní konanom dňa 09.05.2022. Po vypracovaní znaleckého posudku znaleckou organizáciou žalobca zohľadňujúc jeho závery pristúpil tiež k čiastočnému späťvzatiu žaloby. Po pripustení zmeny žaloby a čiastočnom späťvzatiu žaloby sa žalobca domáhal voči žalovanej náhrady škody titulom bolestného v sume 6.432,50 eur s príslušenstvom, titulom sťaženia spoločenského uplatnenia v sume 55.171,40 eur s príslušenstvom a z titulu zvýšenia sťaženia spoločenského uplatnenia v sume 32.055 eur.

3. Keďže žalovaná v rámci procesnej obrany žiadala zohľadniť spoluzavinenie žalobcu, a to s poukazom na skutočnosť, že žalobca jazdil rýchlosťou vyššou ako bola v danom úseku povolená a zároveň nesprávne reagoval na vzniknutú situáciu, keď nereagoval brzdením ani len vyhýbaním sa, súd na základe vykonaného dokazovania postupom podľa § 441 Občianskeho zákonníka zohľadnil spoluzavinenie žalobcu v rozsahu 15 %, a to za porušenie zákonnej povinnosti vyplývajúcej z § 16 ods. 4 zákona č. 8/2009 Z. z., t. j. že vodič smie v obci jazdiť rýchlosťou najviac 50 km za hodinu, pričom žalobca v čase dopravnej nehody jazdil rýchlosťou vyššou ako bola povolená a za nesprávnu reakciu žalobcu na vzniknutú situáciu. Pri určení rozsahu spoluzavinenia prvoinštančný súd vychádzal zo všetkých skutkových okolností za akých došlo k dopravnej nehode a zároveň aký dopad nesprávna technika jazdy žalobcu (jazda rýchlosťou vyššou ako bola dovolená a nesprávna reakcia na vzniknutú situáciu) mohla mať následky na zdraví, ktoré žalobca utrpel následkom dopravnej nehody. Súd prvej inštancie s poukazom na závery trestného rozsudku Krajského súdu v Prešove zdôraznil, že vodič V. porušil svojím konaním povinnosť vyplývajúcu z § 21 ods. 1 zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke, teda pri vchádzaní z miesta mimo cesty, s vozidlom nedal prednosť v jazde motocyklu žalobcu prichádzajúceho zľava po ceste, pričom vodičovi V. nič nebránilo, aby v čase začiatku jeho rozjazdu a bezprostredne pred týmto rozjazdom prichádzajúci motocykel videl. Žalobca prekročil podľa prvoinštančného súdu dovolenú rýchlosť o 12 km/h, čo nie je možné považovať za extrémne porušenie povinností vodiča a tiež, že toto porušenie neznemožnilo splniť vodičovi V. si povinnosť dať prednosť v jazde motocyklu. Vzhľadom k uvedenému súd prvej inštancie považoval spoluzavinenie žalobcu v rozsahu 15 % za primerané.

4. Pokiaľ ide o nárok žalobcu na náhradu škody z titulu sťaženia spoločenského uplatnenia, celková hodnota sťaženia spoločenského uplatnenia v zmysle záverov znaleckého dokazovania znaleckou organizáciou predstavovala 64.109 eur (39.797 eur + 24.312 eur), pričom bolo potrebné zohľadniť

čiasťočné plnenie sťaženia spoločenského uplatnenia zo strany žalovanej v sume 8.937,60 eur. Zo žaloby vedenej pôvodne pod sp. zn. 5C/24/2019 bol dôvodný nárok žalobcu na náhradu sťaženia spoločenského uplatnenia v rozsahu 39.797 eur (somatické zdravotné ťažkosti 26.918 eur + psychické zdravotné ťažkosti 12.879 eur), z ktorej sumy žalovaná v priebehu konania plnila 8.937,60 eur, t. j. zostáva suma 30.859,40 eur a zo žaloby vedenej pôvodne pod sp. zn. 2C/30/2019 bol dôvodný nárok v rozsahu 24.312 eur (sexuologické zdravotné ťažkosti). Súd prvej inštancie žalobe čiastočne vyhovel a uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi náhradu škody z titulu bolestného 3.623,30 eur. Z celkovej hodnoty bolestného podľa posudku znaleckej organizácie v sume 18.728 eur po 15 % zohľadnení spoluzavinenia (2.809,20 eur) bolestné predstavovalo 15.918,80 eur. Žalovaná zo sumy 15.918,80 eur v priebehu konania plnila sumu 12.295,50 eur (18.728 - 2.809,20 - 12.295,50), a preto jej zostala povinnosť zaplatiť žalobcovi 3.623,30 eur. Náhrada škody z titulu sťaženia spoločenského uplatnenia ohľadne somatických a psychických zdravotných ťažkostí predstavovala 24.889,85 eur. Keďže z celkovej hodnoty sťaženia spoločenského uplatnenia za tieto zdravotné ťažkosti podľa posudku znaleckej organizácie v sume 39.797 eur po 15 % zohľadnení spoluzavinenia v sume 5.969,55 eur, bola žalovaná povinná plniť sumu 33.827,45 eur, pričom z tejto sumy už plnila sumu 8.937,60 eur (39.797 - 5.969,55 - 8.937,60), preto bola povinná zaplatiť žalobcovi 24.889,85 eur. Súd prvej inštancie vyhovel žalobe v časti náhrady škody z titulu sťaženia spoločenského uplatnenia ohľadne sexuologických zdravotných ťažkostí v sume 20.665,20 eur, keďže z celkovej hodnoty sťaženia spoločenského uplatnenia za tieto zdravotné ťažkosti v sume 24.312 eur podľa znaleckého posudku vypracovaného znaleckou organizáciou, po 15 % zohľadnení spoluzavinenia v sume 3.646,80 eur bola žalovaná povinná plniť sumu 20.665,20 eur (24.312 - 3.646,80). Žalobu v prevyšujúcej časti bolestného (2.809,20 eur), sťaženia spoločenského uplatnenia (5.969,55 eur + 3.646,80 eur) s požadovaným úrokom z omeškania súd prvej inštancie zamietol ako nedôvodnú z dôvodu spoluzavinenia.

5. Pokiaľ ide o nárok na zaplatenie zvýšenia sťaženia spoločenského uplatnenia v zmysle § 5 ods. 5 zákona č. 437/2004 Z. z., žalobca si v konaní uplatňoval zvýšenie sťaženia spoločenského uplatnenia o 50 %. Súd prvej inštancie považoval za dôvodnú výšku zvýšenia sťaženia spoločenského uplatnenia v rozsahu 15 %. Uviedol, že napriek poškodeniu zdravia žalobcu v súvislosti s dopravnou nehodou sa nestotožnil s výškou požadovaného zvýšenia sťaženia spoločenského uplatnenia na jej maximálnej prípustnej hranici. Konštatoval, že zvýšenie náhrady sťaženia spoločenského uplatnenia o 50 % patrí poškodeným, ktorí sú obmedzení po všetkých stránkach svojho života a sú v plnom rozsahu odkázaní na pomoc tretej osoby. Pri posúdení nároku žalobcu na mimoriadne zvýšenie náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia podľa § 5 ods. 5 zákona č. 437/2004 Z. z. prihliadol na jednej strane na spôsob života žalobcu pred poškodením zdravia, jeho dosiahnuté vzdelanie, pracovné zaradenie a na strane druhej na rozsah následkov poškodenia zdravia. Žalobca nepreukázal vznik takého zásahu do života, že jeho následky vo všetkých oblastiach ľudského prežívania sú mimoriadne rozsiahle a vážne, t. j. neosvedčil úplne vylúčenie z bežného života neschopnosť vykonávať ani základné samoobslužné úkony, obmedzenie pohybových schopností na minimum, nepretržitú odkázanosť na pomoc iných, vylúčenie z prežívania citových a rodinných vzťahov, čo by odôvodňovalo priznanie zvýšenia sťaženia spoločenského uplatnenia na maximálnej možnej hranici. Žalobca mal v čase dopravnej nehody 36 rokov a v dôsledku následkov dopravnej nehody bol uznaný invalidným s mierou poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť 75 %. Napriek uvedeným dôsledkom dopravnej nehody je žalobca schopný samostatného pohybu, je samostatný v samoobslužných činnostiach (stravovanie, obliekanie, osobná hygiena), je schopný vykonávať minimálne ľahšie domáce práce, naďalej vykonávať pracovno - podnikateľskú činnosť, je v sociálnom kontakte s najbližším okolím, má zachované rodinné prostredie s možnosťou autonómnej realizácie vzájomných rodinných väzieb, a preto nebola v jeho prípade preukázaná taká strata životných príležitostí po celý zvyšok života, kedy by bol vyradený zo života a jeho predpoklady pre plnenie životných funkcií by boli bežné alebo celkom zmarené. Žalobca v dôsledku zdravotných ťažkostí je obmedzený zo športových aktivít, pričom ako vyplynulo z výsluchu žalobcu, ako aj svedkov, tento bol pred dopravnou nehodou športovo veľmi aktívny (plávanie, lyžovanie, bicyklovanie, motocykel, tenis, futbal, hokej) a po dopravnej nehode vykonáva iba plávanie a čiastočne bicyklovanie. Od ostatných športových aktivít musel žalobca upustiť. Vzhľadom na zdravotné ťažkosti žalobcu spôsobené dopravnou nehodou, tieto mali vplyv aj na manželský intímny život. S poukazom na celkovú hodnotu sťaženia spoločenského uplatnenia 64.109 eur (v zmysle záverov znaleckého dokazovania znaleckou organizáciou L. s. r. o.) po zohľadnení 15 % spoluzavinenia vo výške 9.616,35 eur predstavuje 15 % navýšenie sťaženia spoločenského uplatnenia sumu 8.173,89 eur. Prvoinštančný súd preto v tejto časti žaloby žalobcu o zvýšenie sťaženia spoločenského uplatnenia čiastočne vyhovel a v prevyšujúcej časti ju zamietol ako nedôvodnú.

6. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podali odvolanie žalobca i žalovaná.

7. Žalobca odvolaním napadol výrok, ktorým súd prvej inštancie žalobu v prevyšujúcej časti zamietol a výrok o trovách konania. Odvolanie odôvodnil tým, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Súd na základe vykonaného dokazovania postupom podľa § 441 Občianskeho zákonníka zohľadnil spoluzavinenie žalobcu v rozsahu 15 %, a to za porušenie zákonnej povinnosti vyplývajúcej z § 16 ods. 4 zákona č. 8/2009 Z. z., t. j. že vodič smie v obci jazdiť rýchlosťou najviac 50 km/h a zároveň za nesprávnu reakciu žalobcu na vzniknutú situáciu. Súd pre určenie výšky spoluzavinenia žalobcu vychádzal len z vykonaného dokazovania v trestnom konaní zo znaleckého posudku vypracovaného Ústavom súdneho inžinierstva Žilinskej univerzity v Žiline, ale nevychádzal plne zo skutočností majúcich vplyv na správne právne posúdenie existencie spoluzavinenia na strane žalobcu, a to že rozsudkom Krajského súdu Prešov sp. zn. 10To/6/2019 zo dňa 04.09.2019 vodič motorového vozidla V. bol uznaný vinným, že dňa XX.XX.XXXX z dôvodu nedania prednosti v jazde vošiel do jazdnej dráhy motocykla, ktoré v tom čase po hlavnej ceste v pravom jazdnom pruhu viedol žalobca, ktorý v dôsledku zrážky utrpel ťažké zranenia. Listinný dôkaz vydaný Okresným riaditeľstvom Policajného zboru v K. zo dňa XX.XX.XXXX, ktorým bolo preukázané, že na ceste II/XXX K. časť K. J. dopravným značením č. B XXa bola stanovená najvyššia dovolená rýchlosť 60 km/h a uvedená rýchlosť bola povolená aj v čase, kedy k dopravnej nehode došlo, ostal v predmetnom konaní nevyhodnotený. V trestnom konaní je uvedené, že ani z jednej fotodokumentácie z miesta dopravnej nehody sa nenachádza záber, na ktorom by bolo znázornené miesto dopravnej nehody zo smeru jazdy od O. do K., pričom z takého záberu by bolo možné jednoznačne zistiť a v čase dopravnej nehody bola pri vjazde do K. dovolená rýchlosť upravená dopravným značením. Žalobca za tým účelom súdu predložil listinný dôkaz vydaný Okresným riaditeľstvom Policajného zboru v K. zo dňa XX.XX.XXXX, ktorý dôkaz preukazuje, že žalobca neporušil zákonnú povinnosť vyplývajúcu z ust. § 16 ods. 4 zákona č. 8/2009 Z. z., ale súd tento dôkaz nijako nevyhodnotil. Pri určení rozsahu spoluzavinenia súd prvej inštancie vychádzal z údajov v trestnom konaní: „Bezprostredne za vjazdom do K. smerom od O. sa nachádza križovatka cesty II/XXX a účelová komunikácia, ktorá slúži k napojeniu rodinných domov na cestu II/XXX. Zo smeru jazdy od O. na K. sa až za touto križovatkou nachádza autobusová zastávka a následne križovatka, na ktorej došlo k predmetnej dopravnej nehode. Z uvedeného vyplýva, že ak sa aj pri vjazde do K. nachádzala v čase dopravnej nehody dopravná značka upravujúca najvyššiu dovolenú rýchlosť 60 km/h, potom táto prvá križovatka po vjazde do K. uvedenú dovolenú rýchlosť rušila a za touto križovatkou bola už dovolená rýchlosť ako v obci, t. j. 50 km/h.“ V tejto súvislosti žalobca zdôraznil, že pred miestom dopravnej nehody o žiadnu križovatkú nejde, ide len o odbočku na účelovú komunikáciu za účelom vjazdu do rodinného domu. Pred účelovou komunikáciou (výjazd k rodinnému domu) ani nebola dopravná značka označujúca križovatkú, ktorá ruší všetky predchádzajúce príkazy a zákazy. Túto podstatnú skutočnosť súd nevyhodnotil, ani sa s touto otázkou nezaoberal, nevyhodnotil či takto uvedená skutočnosť v znaleckom posudku môže byť správna (viď fotodokumentácia). Ostáva preto otázkou, či každá odbočka na účelovú komunikáciu z hlavnej cesty za účelom vjazdu k rodinným domom by mala mať charakter križovatky. V trestnom konaní bolo jednoznačne preukázané, že príčinou dopravnej nehody nebolo porušenie povinnosti žalobcu jazdiť pri pravom okraji vozovky. Skutočnosť, že žalobca šiel viac v strede svojho jazdného pruhu mohlo naopak zlepšiť jeho viditeľnosť a rozpoznateľnosť pre vodiča, ktorý dopravnú nehodu spôsobil. Súd prvej inštancie pochybil, keď rozhodnutie o spoluzavinení žalobcu založil na tvrdení, že žalobca prekročil povolenú rýchlosť, že mal zlé techniku jazdy a že nesprávne reagoval na vzniknutú situáciu. Podľa žalobcu porušenie povinností vodičom motorového vozidla dať prednosť v jazde, bolo príčinou stretu motocykla, ktoré riadil žalobca, pri ktorom utrpel ťažké ublíženie na zdraví. Súd nesprávne vyhodnotil zásadnú skutočnosť, že samotné porušenie právnej povinnosti spočívajúce v nedaní prednosti v jazde je aj súdmi považované za mimoriadne závažné porušenie povinnosti, čo bolo príčinou, že poškodený žalobca následkom uvedeného utrpel ťažké ublíženie na zdraví, a preto nie je možné na žalobcu aplikovať ust. § 441 Občianskeho zákonníka.

8. Žalobca v podanom odvolaní ďalej uviedol, že v predmetnom konaní si uplatnil aj právo na zvýšenie sťaženia spoločenského uplatnenia podľa § 5 ods. 5 zákona č. 437/2004 Z. z. vo výške 18.234 eur, keďže v príčinnej súvislosti s dopravnou nehodou a vo veku XX. rokov i na strane žalobcu nastali dôvody hodné osobitného zreteľa. V príčinnej súvislosti s dopravnou nehodou na základe rozhodnutia Sociálnej poisťovne sa žalobca stal invalidným s poklesom vykonávať zárobkovú činnosť o 85 %, zároveň bol uznaný za osobu zdravotne ťažko postihnutú s mierou funkčnej poruchy vo výške 60 %. V príčinnej

súvislosti s následkami dopravnej nehody sa podrobil už desiatim operáciám a ich počet nie je konečný. Trpí neustálymi bolesťami, ktoré zmierňuje použitím liekov od bolesti. Následkom zranení v príčinnej súvislosti s dopravnou nehodou má kratšiu dolnú končatinu. Skrátene dolnej končatiny má neblahý vplyv na chôdzu a vyvoláva mu tlak na bedrový kĺb a krížovú oblasť. Ako mladý človek stratil ciele, túžby, radosť zo života, potrebuje pomoc inej osoby v tzv. mužských prácach, pri cvičení a pod. Stratil možnosť žiť plnohodnotným životom, stal sa sociálne izolovaným, je hendikepovaný vo všetkých oblastiach života. Pred úrazom žalobca bol veľmi aktívny v spektre športov, ktoré vykonával a v dôsledku trvalých následkov je hendikepovaný v možnosti športovania. Je hendikepovaný aj v možnosti kultúrneho života, v rodinnom živote, v manželskom i intímnom živote. Má pokles libida, čo má neblahý vplyv na intímny život a psychiku v manželskom živote. Nenaplnil sa mu sen mať ďalšie dieťa, zmenila sa mu povaha, je depresívny, nešťastný, náladový, rozladený, popudivý a po dopravnej nehode bol nútený požiadať o liečbu u psychiatra. Navrhol, aby odvolací súd v napadnutej zamietavej časti rozsudok zmenil, žalobe žalobcu v plnom rozsahu vyhovel a priznal žalobcovi trovy prvoinštančného i odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

9. Proti výrokom II. a IV. tohto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaný, ktorý namietal porušenie práva na spravodlivý proces, inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, nesprávne skutkové zistenia a nesprávne právne posúdenie veci. Uviedol, že súd prvej inštancie sa nevysporiadal s viacerými jeho argumentami. Namietal, že súd bližšie neodôvodnil, prečo spoluzodpovednosť žalobcu je iba v rozsahu 15 %, pričom uviedol len všeobecné formulácie. Žiadnym spôsobom neuviedol, aký dopad mohla mať nesprávna technika jazdy žalobcu na vznik škody na zdraví. Cesta, z ktorej vychádzal vodič vozidla, nie je označená zvislým dopravným značením. Záver o vedľajšej ceste bol prijatý na základe významu ciest, pričom tento z dopravného značenia nevyplýval. Rovnako sa súd nevysporiadal so skutočnosťou, že žalobca išiel motocyklom v strede, resp. bližšie pri ľavom okraji svojho jazdného pruhu. Ak by žalobca išiel pri pravom okraji svojho jazdného pruhu, zabránil by dopravnej nehode. Žalobca by rovnako intenzívnym brzdením zastavil pred vozidlom. Nárazová rýchlosť motocykla bola 55 km/hod. a vozidla 14 km/hod. Konanie vodiča tak nevyvolalo náhlu prekážku a žalobca mohol na vzniknutú situáciu reagovať a dopravnej nehode zabrániť. Žalobca jazdil o 12 km/hod. vyššou rýchlosťou ako bola maximálna povolená rýchlosť v danom úseku, vôbec nebrzdil a nesprávna reakcia žalobcu mohla byť zapríčinená rýchlosťou vyššou ako bola dovolená rýchlosť v danom úseku. Žalobca porušil § 9 ods. 1 zákona o cestnej premávke, keď sa pohyboval bližšie pri ľavom okraji svojho jazdného pruhu a nie pri pravom okraji svojho jazdného pruhu, a keďže žalobca nebrzdil, narazil do vozidla vo vysokej rýchlosti, čo malo zásadný vplyv na rozsah zranení žalobcu a teda výšku škody na zdraví. Poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Cdo/38/2007 zo dňa 28.02.2008 a Krajského súdu v Prešove sp. zn. 11Co/150/2019 zo dňa 16.01.2020, na základe ktorých považuje záver súdu prvej inštancie o spoluzavinení v rozsahu 15 % za nesprávny. K nároku na náhradu za bolesť uviedol, že súd prvej inštancie pripustil zmenu žaloby na pojednávaní, na ktorom bolo dokazovanie skončené. Žalobca si žalobou uplatnil nárok v rozsahu podľa lekárskeho posudku v rozsahu X.XXX bodov. V zmysle znaleckého posudku L. patrí nárok na náhradu za bolesť v rozsahu uplatnenom v rozsahu 800 bodov, čo predstavuje výšku 14.168,60 eur. Žalobcovi by pri výške spoluzavinenia v rozsahu 15 % patril žalobcovi nárok na náhradu za bolesť vo výške 12.043,31 eur. Žalovaný zaplatil žalobcovi 12.295,50 eur z titulu náhrady za bolesť, preto zaplatil viac ako mal. M.. C. vykonal hodnotenie náhrady za bolesť ku dňu XX.XX.XXXX. Od tohto momentu žalobcovi začala plynúť subjektívna dvojročná premlčacia doba, ktorá uplynula dňa XX.XX.XXXX. Nárok žalobcu na náhradu za bolesť bol v čase podania žaloby premlčaný. Žalobca neurobil taký návrh, ktorým by rozšíril žalobu o nárok na náhradu za bolesť v súvislosti s hospitalizáciami v roku 2019, konkrétne od XX.XX.XXXX a od XX.XX.XXXX. Ak by si aj tento nárok žalobca na pojednávaní dňa 09.05.2022 uplatnil, tento bol už premlčaný. Podaním pôvodnej žaloby nezačne spočívať premlčacia doba paušálne aj pre všetky potenciálne ďalšie nároky neskôr uplatnené v konaní. Súd tak nesprávne vyhodnotil vznesenú námietku premlčania. Žalobca bolesť v súvislosti s hospitalizáciou od XX.XX. do XX.XX.XXXX vytrpel v období po podaní žaloby, t.j. škoda na zdraví vznikla až po podaní žaloby. Žalovaný rozporoval závery znaleckého posudku L. v časti položky č. 430a. V tejto časti považuje znalecký posudok za nepreskúmateľný a v rozpore so záverom M.. I., ktorý vôbec nehodnotil náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia v súvislosti s tvrdeným poškodením nervu tiabilis. V konaní nebolo dostatočne preukázané poškodenie nervu tiabilis z dôvodu, že vykonané dôkazy tento záver vyvracajú. Vo vzťahu k psychickým následkom uviedol, že z výsluchu svedka E. vyplynulo, že v období, kedy došlo k dopravnej nehode, žalobcu poznačila smrť sestry. Žalobca tak nepreukázal súvislosť medzi tvrdenou psychickou poruchou - dystýmiou a škodovou udalosťou. V žiadnej správe M.. R. sa neuvádza ani len zmienka o prípadných sexuálnych

problémoch žalobcu. Navyše žalobca mal uviesť, že manželka ochorela na onkologické ochorenie, čo v roku 2019 zapríčinilo nedostatok sexuálnej aktivity. Žalobca nebol v oblasti panvy zranený, je naďalej sexuálne aktívny. V tomto konkrétnom prípade nebol dôvod pre mimoriadne zvýšenie náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia. Doživotné poškodenie zdravia žalobcu a jeho obmedzenosť uplatniť sa v spoločenskom, kultúrnom a pracovnom živote vyplýva zo samotnej podstaty náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia. Vek poškodeného sa zohľadňuje už pri vypracovávaní lekárskeho alebo znaleckého posudku. Mimoriadne zvýšenie nároku na náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia v rozsahu 15 % považuje za príliš vysoké. Žalobca aj naďalej v obmedzenej miere športuje, venuje sa plávaniu a bicykluje. V roku 2019 bol so svojou rodinou na dovolenke v Z.. Podniká - prevádzkuje kaviareň, predajňu vína. V čase choroby svojej manželky sa staral o domácnosť. Žalovaný žiadal, aby súd konal o sume, ktorú navyše zaplatil z titulu náhrady za bolesť ako o kompenzačnej námiatke. Žalovaný nesúhlasil s názorom súdu, podľa ktorého možno žalobcovi priznať úrok z omeškania. Zákon o povinnom zmluvnom poistení upravuje možnosť výplaty poistného plnenia až po doručení rozhodnutia súdu. Preto poisťovňa nemôže byť v omeškani. Čo sa týka úroku z omeškania pri náhrade za bolesť, žalovaný zaplatil viac ako mal, preto žalovanému nie je zrejmé, prečo ho súd zaviazal na náhradu úroku z omeškania. K úroku z omeškania pri náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia uviedol, že lekársky posudok vypracovala M. R., ktorá nebola ošetrujúcou lekárkou žalobcu, preto nebola oprávnená vypracovať znalecký posudok. Žalobca si nárok uplatnil na základe nezákonného lekárskeho posudku, preto sa žalovaný nemohol dostať do omeškania. Súd prvej inštancie navyše priznal náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia v rozsahu psychických následkov na základe úplne iných položiek ako tých, ktoré hodnotila M. R.. Navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom rozsudku zmenil tak, že žalobu zamietne.

10. Žalobca vo svojom vyjadrení k odvolaniu žalovaného poukázal na rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 04.09.2018 sp. zn. 10To/6/2019, v ktorom súd uviedol, že za stret zodpovedá vodič vozidla prichádzajúceho z miesta mimo cesty, resp. vedľajšej cesty. Príčinou dopravnej nehody nebolo namietané porušenie povinnosti poškodeného jazdiť pri pravom okraji vozovky, a táto skutočnosť naopak mohla zlepšiť viditeľnosť a rozpoznateľnosť pre obžalovaného. Zavinenie žalobcu nebolo v konaní preukázané, pretože pred miestom nehody o žiadnu križovatku nešlo. Vo vzťahu k vnesenej námietke premlčania uviedol, že táto nemá oporu v ust. § 106 a § 112 Občianskeho zákonníka. Pri práve na náhradu škody spôsobenej na zdraví objektívna premlčacia doba vôbec neplynie, plynie iba subjektívna dvojiročná premlčacia doba, ktorá začína plynúť dňom, kedy sa poškodený o škodu skutočne dozvedel, nie iba predpokladane dozvedel. Právo na náhradu škody z titulu bolestného, ktoré súvisí s operáciami uskutočnenými v roku 2019 nie je premlčané. Nie je pravdivé tvrdenie žalovaného, že podanie žalobcu zo dňa 07.10.2021 len reagovalo na závery znaleckého posudku a neuplatnil si žiaden nový nárok. Tvrdenie v odvolaní (kompenzačná námietka) je v rozpore s ust. § 451 Občianskeho zákonníka. Žalobca majetkový prospech nezískal bez právneho dôvodu ani protiprávnym konaním a náhradu škody žalobca opiera o znalecký posudok, o ust. zákona č. 437/2004 Z.z. K zvýšeniu sťaženia spoločenského uplatnenia uviedol, že tvrdenie, podľa ktorého neboli vôbec dané dôvody pre mimoriadne zvýšenie náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia, považuje za vedomé znevažovanie dôvodov hodných osobitného zreteľa. Žalovaný poskytol plnenie z titulu bolestného, sťaženia spoločenského uplatnenia po odpočítaní spoluviny, pričom právna povinnosť poskytnúť peňažné plnenie poškodenému zodpovedajúcej náhrade škody nie je totožná s právnou povinnosťou poisťovateľa skončiť prešetrovanie poistnej udalosti a zaslať poškodenému oznámenie o plnení, resp. o dôvodoch neplnenia. Na dôsledky omeškania poisťovateľa s plnením jeho hlavnej právnej povinnosti plniť samotnú náhradu škody je potrebné aplikovať všeobecný predpis, ktorým je ust. § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Pri omeškani s plnením sa jedná o objektívnu zodpovednosť a nevyžaduje sa zavinenie.

11. Žalovaný vo svojom vyjadrení k odvolaniu žalobcu uviedol, že žalobca k odvolaniu pripojil dve fotografie, ktoré však neboli predložené v konaní pred súdom prvej inštancie, ide o novotu v odvolacom konaní, ktorá nie je prípustná. V zápisnici o obhliadke miesta dopravnej nehody je uvedená najvyššia dovolaná rýchlosť v mieste jej vzniku 50 km/hod, tiež z vykonanej doobhliadky miesta dopravnej nehody sa žiadne dopravné značenie, ktoré by najvyššiu dovolenú rýchlosť na 60km/hod. upravovalo, nenachádzalo. Takéto dopravné značenie sa nachádza až niekoľko desiatok metrov za miestom dopravnej nehody, t.j. v mieste, kde sú popri ceste inštalované zvodidlá a nie sú v jej blízkosti rodinné domy. Medzi vjazdom do K. a miestom nehody sa nachádza križovatka, ktorá by aj prípadnú najvyššiu dovolenú rýchlosť rušila. Vzhľadom na uvedené trvá na tom, že spoluzavinenie žalobcu je minimálne v rozsahu 50 %. K mimoriadnemu zvýšeniu sťaženia spoločenského uplatnenia uviedol, že žalobcovi

nevznikol tento nárok, nakoľko sa integroval späť do spoločenského, kultúrneho, pracovného, citového života. Vo vzťahu k trovám konania uviedol, že argumentácia žalobcu by mohla byť relevantná pri konaniach o náhradu nemajetkovej ujmy, nie však pri nárokoch na náhradu škody na zdraví. Civilný sporový poriadok neumožňuje priznať plnú náhradu trov konania tej strane, ktorá mala čiastočný úspech vo veci, ak rozhodnutie o výške plnenia záviselo od znaleckého posudku alebo od úvahy súdu. Ohľadom úroku z omeškania poukázal na argumentáciu uvedenú vo svojom odvolaní. Navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku III. ako vecne správny potvrdil.

12. Žalovaný vo svojej replike uviedol, že cesta, z ktorej vychádzal vodič vozidla, nie je označená zvislým dopravným značením, nenachádza sa tam dopravné značenie „daj prednosť v jazde“. Uvedené je relevantnou okolnosťou pri posúdení zavinenia vodiča. Nárazová rýchlosť vyššia ako bola maximálna dovolená rýchlosť v mieste zrážky bola hlavným a bezprostredným dôvodom, prečo žalobca utrpel zranenia v takom rozsahu, v akom ich utrpel. V ďalšom zopakoval svoju argumentáciu týkajúcu sa náhrady za bolesť požadovanú pôvodnou žalobou a neexistencie návrhu na rozšírenie žaloby. Rovnako trval na svojom tvrdení o premlčaní nároku na náhradu za bolesť, ktorá bola uplatnená žalobou. K nároku na náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia trval na svojej argumentácii a vo vzťahu k mimoriadnemu zvýšeniu sťaženia spoločenského uplatnenia trval na tom, že následky u žalobcu boli v dostatočnej miere odškodnené v rámci základnej náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia a žalobcovi nevznikol nárok na mimoriadne zvýšenie náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia podľa § 5 ods. 5 zákona o náhradách. Navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie vo výrokoch II. a IV. zmenil tak, že žalobu zamietla, resp. rozsudok zrušil a vec v rozsahu zrušenia vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

13. Žalobca vo svojej replike uviedol, že tvrdenie žalovaného, že poškodený porušil povinnosť jazdiť pri pravom okraji vozovky, je v rozpore s tvrdením vyplývajúcim z trestného rozsudku Krajského súdu v Prešove sp. zn. 10To/6/2019. Právo na zvýšenie sťaženia spoločenského uplatnenia podľa § 5 ods. 5 zákona č. 437/2004 nemožno subsumovať pod § 10 ods. 4. Ide o dva samostatné nároky. O zvýšení sťaženia spoločenského uplatnenia rozhoduje posudzujúci lekár bez vykonaného dokazovania. O náhrade za zvýšenie sťaženia spoločenského uplatnenia podľa § 5 ods. 5 rozhoduje súd na základe vykonaného dokazovania. Pri uplatnení práva v zmysle ust. § 5 ods. 5 je potrebné brať aj satisfakčnú funkciu. K úrokom z omeškania uviedol, že ust. § 1 ods. 2 zákona č. 381/2001 Z.z. stanovuje aplikáciu osobitných predpisov s priamym odkazom na Občiansky zákonník za podmienky, že samotný zákon č. 381/2001 Z.z. nestanoví inak. Na predmetný právny vzťah sa tak bude vzťahovať občiansky zákonník ako základný súkromnoprávny predpis v podmienkach SR. Zákon č. 381/2001 Z.z. aplikáciu § 517 Občianskeho zákonníka nevyklučuje. Vo vzťahu k trovám konania trval na svojej argumentácii.

14. Žalobca v duplike uviedol, že nárok na náhradu škody z titulu ublíženia na zdraví preukázal zákonným spôsobom v zmysle ust. § 3 ods. 2, § 4 ods. 2 zákona č. 437/2004 Z.z., preukázal ho znaleckými posudkami. Uvedený zákon neupravuje iný zákonný spôsob preukázania rozsahu práva na náhradu škody z titulu bolestného, sťaženia spoločenského uplatnenia, ako to vyplýva z ust. § 7 ods. 6., teda z lekárskeho posudku. Rozšírenie žaloby v priebehu konania v súlade so závermi znaleckého posudku nie je novým nárokom, jedná sa o náhradu škody z titulu ublíženia na zdraví. Námiетка premlčania nemá oporu v § 106, ani § 112 Občianskeho zákonníka. Pri práve na náhradu škody spôsobenej na zdraví objektívna premlčacia doba vôbec neplynie. Plynie iba subjektívna dvojročná premlčacia doby v zmysle ust. § 106 ods. 1 Občianskeho zákonníka, pričom pre začatie jej plynutia je významný subjektívny prvok pozostávajúci z dvoch zložiek, a to kedy sa poškodený dozvie o škode a kto za škodu zodpovedá. Pre začiatok plynutia sa vyžaduje preukázaná vedomosť o vzniknutej škode určitého druhu a rozsahu do tej miery, aby mohol žalobca svoj nárok uplatniť (vyčísliť v žalobnom návrhu na súde). Nestačí však len predpokladaná vedomosť o škode (R 38/1975). K bezdôvodnému obohateniu tvrdenému žalovaným uviedol, že jeho tvrdenie je v rozpore s ust. § 451 Občianskeho zákonníka. V zmysle ust. § 207 CSP bolo nariadené znalecké dokazovanie, o ktoré požiadal žalovaný, čím je hodnotenie bolestného, sťaženia spoločenského uplatnenia v znaleckom posudku určujúce pre rozsah náhrady škody. Čo sa týka zvýšenia sťaženia spoločenského uplatnenia, uviedol, že toto právo nemožno subsumovať pod § 10 ods. 4 zákona č. 437/2004 Z.z., nakoľko ide o dva samostatné nároky. Ustanovením § 10 ods. 4 nie je krytá napríklad invalidita a ani satisfakčná funkcia. Vo vzťahu k úrokom z omeškania uviedol, že k tomuto sa podrobne vyjadril v predchádzajúcom podaní, na obsahu ktorého trvá. Ustanovenie § 1 ods. 2 zákona č. 381/2001 Z.z. stanovuje aplikáciu osobitných predpisov s priamym odkazom na Občiansky zákonník. Na predmetný nárok sa tak vzťahuje Občiansky zákonník ako

základný súkromnoprávny predpis v podmienkach Slovenskej republiky. Teda zákona č. 381/2001Z.z. aplikáciu ust. § 517 Občianskeho zákonníka nevyklučuje. Poukázal na rozhodnutia Najvyššieho súdu SR (3Cdo/145/2017, 1Cdo/212/2017), ako aj nález Ústavného súdu SR (III. ÚS 214/2020-29) a uznesenie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 19Co/1/2022 zo dňa 21.06.2022, ktoré vychádza zo stanoviska Ústavného súdu SR.

15. Žalovaný vo svojej duplike uviedol, že v celom rozsahu trvá na argumentácii uvedenej v predchádzajúcom podaní. Podľa žalovaného je zavinenie vodiča maximálne v rozsahu 50 %. Žalobca prispel k zväčšeniu rozsahu škody tým, že nedodrжал maximálnu dovolenú rýchlosť v danom úseku, nebrzdil a do vozidla narazil vo vysokej rýchlosti. Vzhľadom na uvedené považuje posúdenie spoluzodpovednosti v rozsahu 15 % za nesprávne a neprimerané. K mimoriadnemu zvýšeniu sťaženia spoločenského uplatnenia uviedol, že náhrada za sťaženie spoločenského uplatnenia už v základnej výmere predstavuje náhradu za preukázané nepriaznivé následky pre životné úkony poškodeného, na uspokojovanie jeho životných a spoločenských potrieb alebo naplnenie jeho spoločenských úloh. Zvýšenie náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia predpokladá existenciu ďalších skutočností, z ktorých vyplýva, že obmedzenie poškodeného nie je dostatočne pokryté základným odškodnením. Trvá na tom, že v danom prípade neboli splnené podmienky vzniku nároku na mimoriadne zvýšenie náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia, pričom následky u žalobcu boli dostatočne odškodnené v rámci základnej náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia. Vo vzťahu k úrokom z omeškania trvá na svojej argumentácii uvedenej v predchádzajúcich podaniach. K trovám konania uviedol, že v prípade korekcie výroku o nároku na náhradu trov konania by sa súd nemal odkloniť od zásady úspechu.

16. Krajský súd v Prešove ako súd odvolací na odvolanie žalobcu a žalovaného rozhodol rozsudkom zo dňa 26.07.2023 č. k. 3Co/49/2022 - 564. Prvým výrokom odvolací súd potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie vo vyhovujúcom výroku II. a vo výroku III., ktorým bola žaloba v prevyšujúcej časti zamietnutá. Druhým výrokom zmenil rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku o trovách konania IV. tak, že žalobcovi priznal voči žalovanému náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Tretím výrokom priznal žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania vo vzťahu k žalovanému v rozsahu 100 %. Proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu podal dovolanie žalobca. Keďže žalovaný dovolanie nepodal, rozsudok súdu prvej inštancie v spojení s rozsudkom odvolacieho súdu nadobudol právoplatnosť vo vyhovujúcom výroku (II.).

17. Na dovolanie žalobcu proti vyššie uvedenému rozsudku odvolacieho súdu, v zamietavej časti týkajúcej sa spoluzodpovednosti žalobcu na dopravnej nehode v rozsahu 15 %, Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací, uznesením zo dňa 05.11.2025 sp. zn. 8Cdo/180/2024 rozsudok Krajského súdu v Prešove z 26.07.2023 sp. zn. 3Co/49/2022 v prvom výroku, ktorým potvrdil rozsudok Okresného súdu Bardejov z 08.06.2022 č. k. 5C/24/2019 - 448 v zamietavom výroku III., ako aj v súvisiacom výroku o trovách konania zrušil a vec mu v uvedenom rozsahu vrátil na ďalšie konanie. Zároveň dovolací súd zrušil uznesenie Okresného súdu Bardejov zo dňa 18.10.2023 č. k. 5C/24/2019 - 606 a uznesenie Okresného súdu Bardejov zo dňa 28. 10.2024 č. k. 5C/24/2019 - 632.

18. Po rozhodnutí dovolacieho súdu, predmetom odvolacieho konania zostalo vyriešenie otázky zodpovednosti žalobcu za jemu vzniknutú škodu, t. j. miera spoluzavinenia žalobcu ako poškodeného na dopravnej nehode. Žalobca v priebehu konania opakovane namietal záver o porušení svojej povinnosti dodržať maximálne povolenú rýchlosť. V tejto súvislosti poukazoval na dôkaz, že podľa potvrdenia vydaného OR PZ v K. zo dňa XX.XX.XXXX, v mieste dopravnej nehody na ceste II/XXX K. časť K. J. bola v čase dopravnej nehody dopravným značením číslo B XXa stanovená najvyššia dovolená rýchlosť 60 km/h. Toto dopravné značenie nebolo zrušené pred miestom dopravnej nehody žiadnou križovatkou, a preto podľa odvolateľa v tomto smere je chybný záver znaleckého posudku vyhotoveného Ústavom súdneho inžinierstva v J. v trestnom konaní, podľa ktorého sa bezprostredne za vjazdom do K. smerom od O. mala nachádzať križovatka cesty II/XXX a účelové komunikácie, ktorá slúži k napojeniu rodinných domov na cestu II/XXX. O žiadnu križovátku sa podľa odvolateľa nejednalo a vodič motorového vozidla vstupoval na cestu z miesta mimo cesty. Preto sa na vodiča vzťahovala povinnosť podľa § 21 ods. 1 zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke, podľa ktorého je pri vchádzaní na cestu z miesta mimo cesty vodič povinný dať prednosť v jazde vozidlu idúcemu po ceste. Žalobca v odvolaní vytkol, že súd prvej inštancie nereagoval na podľa neho zásadnú námietku, a síce, že je chybný záver znaleckého posudku vyhotoveného Ústavom súdneho inžinierstva v J. v trestnom konaní, podľa ktorého v mieste nehody bola maximálne povolená rýchlosť 50 km/h, argumentujúc poukazom na potvrdenie vydané OR PZ v K. zo dňa XX.XX.XXXX. Vyriešenie otázky, či v mieste dopravnej nehody bola platná

maximálna dovolená rýchlosť 50 km/h alebo 60 km/h má podľa odvolateľa podstatný vplyv na mieru spoluzavinenia žalobcu. V tejto súvislosti žalobca zdôraznil, že aj keď súd prvej inštancie poukázal ešte aj na nesprávnu reakciu žalobcu na kolíznú situáciu, keď nebrzdil s maximálnym brzdným účinkom, ale sa len vyhýbal motorovému vozidlu, táto skutočnosť má k eventuálnemu prekročeniu rýchlosti zo strany žalobcu podružný význam. Podľa žalobcu nemohol v danom momente ani predvídať reakciu vodiča motorového vozidla, a preto nemohol ani vedieť aká jeho reakcia by v konečnom dôsledku mohla viesť k zabráneniu dopravnej nehody. Za týchto okolností by bolo možné uznať spoluzavinenie na strane žalobcu jedine z dôvodu prekročenia maximálne dovolenej rýchlosti, čo je v danom prípade vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti pochybné.

19. Po zrušení ostatného rozsudku dovolacím súdom v zamietavej časti, odvolací súd v zmysle zásad ust. § 379, § 380 a § 381 CSP opätovne preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku III., ktorým bola žaloba v prevyšujúcej časti zamietnutá spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo, vec prejednal bez nariadenia pojednávania a zistil, že nie sú splnené podmienky ani pre zmenu ani pre potvrdenie rozsudku súdu prvej inštancie.

20. Žalobca v odvolaní namietal súdom prvej inštancie nesprávne skutkové zistenie a nesprávne právne posúdenie veci. Odvolacou námietkou je nesúhlas žalobcu so zohľadnením jeho spoluviny na vzniku škody v miere 15 %.

21. V prejednávanej veci nebolo sporné, že žalobca si uplatňoval v konaní náhradu škody z ublíženia na zdraví, ku ktorej došlo dôsledkom dopravnej nehody dňa XX.XX.XXXX. Na základe trestného rozsudku Krajského súdu v Prešove sp. zn. 10To/6/2019 bol vodič a prevádzkovateľ motorového vozidla, ktorý pri otáčaní vyšiel s vozidlom na miesto ležiace mimo cesty a pri vchádzaní na cestu nedal prednosť v jazde a vošiel do jazdnej dráhy motocykla, ktorý viedol žalobca uznaný vinným z prečinu ublíženia na zdraví. Spornou otázkou v konaní zostala výška náhrady škody v dôsledku aplikácie ust. § 441 Občianskeho zákonníka, teda v dôsledku prihladenia na spoluzavinenie poškodeného žalobcu. Žalobca v odvolacom konaní namietal záver súdu prvej inštancie o porušení svojej povinnosti dodržať maximálne povolenú rýchlosť v danom mieste v čase dopravnej nehody. Zdôraznil, že v konaní preukázal potvrdením vydaným Okresným riaditeľstvom Policajného zboru v K. zo dňa XX.XX.XXXX, že v mieste dopravnej nehody na ceste II/XXX K., časť K. J., bola v čase dopravnej nehody dopravným značením číslo K stanovená najvyššia dovolená rýchlosť 60 km/h. Podľa žalobcu toto dopravné značenie nebolo zrušené, pred miestom dopravnej nehody o žiadnu križovatku sa nejednalo, a preto v tom smere je chybný záver znaleckého posudku vyhotoveného Ústavom súdneho inžinierstva v J. v trestnom konaní. Podľa žalobcu vodič motorového vozidla vstupoval na cestu z miesta mimo cesty, a preto sa na neho vzťahovala povinnosť podľa § 21 ods. 1 zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke, podľa ktorej je pri vchádzaní na cestu z miesta mimo cesty vodič povinný dať prednosť v jazde vozidlu idúcemu po ceste. Žalobca preto namietal, že súd prvej inštancie nevyhodnotil a neurobil právny záver či v konečnom dôsledku bola v mieste dopravnej nehody platná maximálna dovolená rýchlosť 50 km/h alebo 60 km/h, nakoľko posúdenie týchto skutočností má podstatný vplyv na posúdenie miery spoluzavinenia žalobcu, ako aj na to či v danom prípade možno ust. § 441 Občianskeho zákonníka vôbec aplikovať.

22. Odvolací súd vzhľadom na vyššie uvedené uvádza, že k predmetným skutočnostiam sa síce súd prvej inštancie vyjadril v bodoch 21 a 22 svojho rozsudku, a to opísaním zistení, ktoré vyplývajú z potvrdenia vydaného Okresným riaditeľstvom Policajného zboru v K. zo dňa XX.XX.XXXX a zo znaleckého posudku číslo XXX/XXXX vypracovaného Ústavom súdneho inžinierstva J. univerzity v J. zo dňa XX.XX.XXXX a vzhľadom na závery znaleckého posudku sa súd prvej inštancie priklonil k záveru vyplývajúceho zo znaleckého posudku o dovolenej rýchlosti 50 km/h a dôkaz - potvrdenie vydané OR PZ v K. zo dňa XX.XX.XXXX nijako nevyhodnotil. Zároveň nijako nevyhodnotil rozpor vyplývajúci z predložených dôkazov a nedal žalobcovi žiadnu odpoveď prečo na dôkaz - potvrdenie vydané OR PZ v K. zo dňa XX.XX.XXXX neprihliadol. Súd prvej inštancie len konštatoval, že súd v civilnom sporovom konaní je viazaný len výrokom rozsudku, nie je jeho odôvodnením (R22/1979), zároveň konštatoval, že vo výrokovej časti trestného rozsudku skutková otázka dovolenej rýchlosti na mieste a v čase dopravnej nehody nebola konštatovaná, a preto keď z technického hľadiska nebolo možné na základe podkladov v spisovom materiály ustáliť aká bola v čase dopravnej nehody dopravným značením dovolená rýchlosť jazdy po vjazde do mesta K., znaleckým posudkom ustálená rýchlosť 50 km/h je dôvodom pri rozhodovaní o spoluzavinení žalobcu. Prvoinštančný súd pri rozhodovaní o spoluzavinení žalobcu zároveň zohľadnil aj ďalší záver znaleckého dokazovania, a síce že technickou

príčinou dopravnej nehody bola nielen nesprávna technika jazdy vodiča motorového vozidla (škodcu), ale aj nesprávna technika jazdy žalobcu (okrem jazdy rýchlosťou vyššou ako bola v danom úseku dovolená), spočívajúca aj v nesprávnej reakcii na vzniknutú situáciu, na ktorú žalobca nereagoval intenzívnym brzdením, ale len vyhýbacím manévrom, pričom nesprávna technika jazdy mu znemožnila zabrániť dopravnej nehode (bod 81 rozsudku súdu prvej inštancie). Súd prvej inštancie uzavrel, že jazda rýchlosťou vyššou ako bola dovolená a nesprávna reakcia na vzniknutú situáciu sú skutočnosťami, ktoré súd prvej inštancie viedli k záveru o spoluzavinenie žalobcu v rozsahu 15 %. Podľa názoru odvolacieho súdu námietky vznesené v priebehu konania žalobcom, že „viedol motocykel dovolenou rýchlosťou, resp., že ju prekročil len minimálne“ podporené predloženým potvrdením vydaného Okresným riaditeľstvom Policajného zboru v K. zo dňa XX.XX.XXXX, si vyžadovali zo strany súdu prvej inštancie presvedčivú odpoveď, a to aj preto, lebo súd prvej inštancie svoje závery o spoluzavinení žalobcu založil na dvoch skutočnostiach: a) prekročenie povolenej rýchlosti, b) nesprávna technika jazdy žalobcu.

23. Z odôvodnenia rozhodnutia súdu prvej inštancie týkajúceho sa miery spoluzavinenia žalobcu nie je podľa názoru odvolacieho súdu zrejmé vyhodnotenie rozporov v predložených dôkazoch, potvrdenie vydané OR PZ v K. zo dňa XX.XX.XXXX a zo znaleckého posudku číslo XXX/XXXX, vypracovaného Ústavom súdneho inžinierstva J. univerzity v J. zo dňa prvého XX.XX.XXXX. Námietka žalobcu, že „viedol motocykel dovolenou rýchlosťou, resp., že ju prekročil len minimálne“ podporená predloženým potvrdením si vyžadovala zo strany súdu prvej inštancie presvedčivú odpoveď, nakoľko záver či v mieste dopravnej nehody bola platná maximálna povolená rýchlosť 50 km/h alebo 60 km/h, posúdenie tejto otázky má podstatný vplyv na posúdenie tejto otázky má podstatný vplyv na posúdenie miery spoluzodpovednosti žalobcu, ako aj na to, či v danom prípade je možné ust. § 441 Občianskeho zákonníka vôbec aplikovať.

24. Nepreskúmateľnosť rozhodnutia nepochybne je porušením práva strany sporu na spravodlivý proces. Aj z rozhodnutí Najvyššieho súdu SR či Ústavného súdu SR vyplýva, že súdne rozhodnutie vyžaduje, aby obsahovalo odpoveď na námietky vznášané stranami sporu, pričom práve dostatočné dôvody musia byť uvedené ku skutočnostiam, ktoré sú rozhodujúce pre rozhodnutie. Je potrebné uviesť, že právo na určitú kvalitu súdneho konania, ktorej súčasťou je aj právo účastníka na dostatočné odôvodnenie súdneho rozhodnutia, je jedným z aspektov práva na spravodlivý proces. Z judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva ako aj z rozhodnutí Ústavného SR totiž vyplýva, že tak základné právo podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy, ako aj právo podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru v sebe zahŕňajú aj právo na rovnosť zbraní, kontradiktórnosť konania a odôvodnenie rozhodnutia (II. ÚS 383/2006); právo na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia patrí medzi základné zásady spravodlivého súdneho procesu. Právo na spravodlivý proces je naplnené tým, že všeobecné súdy zistia skutkový stav a po výklade a použití relevantných právnych noriem rozhodnú tak, že ich skutkové a právne závery nie sú svojvoľné, neudržateľné a nie sú prijaté v zrejmom omyle konajúcich súdov; ktoré by popreli zmysel a podstatu práva na spravodlivý proces. Z odôvodnenia súdneho rozhodnutia musí vyplývať vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na jednej strane a právnymi závermi na strane druhej. Všeobecný súd by mal vo svojej argumentácii obsiahnutej v odôvodnení svojho rozhodnutia dbať tiež na jeho celkovú presvedčivosť, teda inými slovami na to, aby premisy zvolené v rozhodnutí rovnako ako závery, ku ktorým na základe týchto premís dospel, boli pre širšiu právnickú (ale aj laickú) verejnosť prijateľné, racionálne, ale v neposlednom rade aj spravodlivé a presvedčivé. Všeobecný súd pritom musí súčasne vychádzať z materiálnej ochrany zákonnosti tak, aby bola zabezpečená spravodlivá ochrana práv a oprávnených záujmov účastníkov (vid. IV. ÚS 1/2002, II. ÚS 174/04, III. ÚS 117/07). Z práva na spravodlivé súdne konanie v tejto súvislosti vyplýva aj povinnosť všeobecného súdu zaoberať sa účinne námietkami, argumentmi a návrhmi strán (avšak) s výhradou, že majú význam pre rozhodnutie (I. ÚS 46/05, II. ÚS 76/07). 20. Odvolací súd dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie v jeho zamietavej časti nespĺňa vyššie uvedené kritéria pre odôvodnenie rozhodnutí, a preto je nepreskúmateľný.

25. Keďže vydanie nepreskúmateľného rozhodnutia je potrebné hodnotiť ako nesprávny procesný postup súdu, ktorým bolo znemožnené strane sporu, aby uskutočnila jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces a tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom, odvolací súd podľa ust. § 389 ods. 1 písm. b) CSP rozsudok v napadnutej zamietavej časti a v súvisiacom výroku o trovách konania zrušil a vec v rozsahu zrušenia vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie (§ 391 ods. 1 CSP).

26. Po vrátení spisu bude úlohou súdu prvej inštancie vysporiadať sa so špecifickou a podstatnou námietkou žalobcu týkajúcou sa maximálnej povolenej rýchlosti na mieste a v čase nehody, nakoľko súd prvej inštancie v konaní nevyhodnotil a neurobil právny záver či v konečnom dôsledku bola v mieste dopravnej nehody platná maximálna dovolená rýchlosť 50 km/h alebo 60 km/h. Vyriešenie tejto otázky má podľa myšlienkového konštrukcie podstatný vplyv na mieru spoluzavinenia žalobcu, ako aj na to či v danom prípade možno vôbec ust. § 441 Občianskeho zákonníka aplikovať. Zároveň súd prvej inštancie v ďalšom konaní rozhodne s poukazom na celkovú hodnotu sťaženia spoločenského uplatnenia žalobcu aj o novom navýšení sťaženia spoločenského uplatnenia.

27. Po vrátení spisu bude úlohou súdu prvej inštancie opätovne sa zaoberať dôvodnosťou žaloby a následne vo veci rozhodnúť tak, aby odôvodnenie rozhodnutia spĺňalo zákonné náležitosti vyžadované ust. § 220 ods. 2 CSP.

28. Prvoinštančný súd, ktorý je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu (§ 391 ods. 2 CSP) v novom rozhodnutí vo veci samej rozhodne aj o náhrade všetkých trov konania v súlade s ust. § 396 ods. 3 CSP. Ak bolo rozhodnutie súdu prvej inštancie zrušené a vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, súd prvej inštancie je povinný dôsledne rešpektovať inštruktívnu časť odôvodnenia odvolacieho súdu.

29. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ má právo zvoliť si advokáta a možnosť obrátiť sa na Centrum právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP).

Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva (§ 125 ods. 2 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).